

ЗАКОНСКА РЕХАБИЛИТАЦИЈА

Када орган надлежан за вођење казнене евиденције не донесе по службеној дужности или по захтеву осуђеног решење о рехабилитацији у односу на раније осуда, првостепени суд није овлашћен да приликом одлучивања о казни констатује да је у односу на окривљеног наступила законска рехабилитација претходног осуда, без доказа да је обављено потребно проверавање у смислу члана 532. ЗКП, те је његов закључак да се окривљени има сматрати неосуђиваним, преурањен.

Из образложења:

Побијаном пресудом Првог основног суда у Београду, окривљени МШ је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што му је казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело.

Одлучујући по жалби надлежног јавног тужиоца, у погледу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је размотрио првостепену пресуду и наводе жалбе, те је утврдио да је према изреци првостепене пресуде окривљени МШ до сада два пута осуђиван и то пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 1892/89 од 19.10.1989. године, због кривичног дела из члана 205. став 4. КЗ РС, где му је изречена условна осуда, као и пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр. 905/92 од 05.10.1994. године, због кривичног дела из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији, где му је такође изречена условна осуда.

Међутим, у односу на одлучне чињенице које се тичу личности окривљеног, у образложењу ожалбене пресуде се констатује да је суд окривљеном ценио као олакшавајућу околност ранију осуђиваност, јер се окривљени има сматрати неосуђиваним, пошто је по мишљењу првостепеног суда наступила законска рехабилитација, сходно одредби члана 98. КЗ, пошто су му раније два пута изречене условне осуде, и то пресудама из 1989. и 1994. године.

Међутим, по налажењу Апелационог суда, овакав закључак првостепеног суда је преурањен, јер првостепени суд није овлашћен да приликом одлучивања о казни констатује да је у односу на окривљеног наступила законска рехабилитација у ситуацији када орган надлежан за вођење казнене евиденције није донео решење о рехабилитацији нити је обављено потребно проверавање у смислу члана 532. ЗКП, те је у конкретном случају ожалбена пресуда без разлога о одлучним чињеницама, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, због чега је иста морала бити укинута.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж1 3419/11 од 14. јула 2011. године и пресуда Првог основног суда у Београду К.бр. 21771/2010 од 07. јуна 2011. године)

*Аутор сентенце: Соња Манојловић,
судија Апелационог суда у Београду*